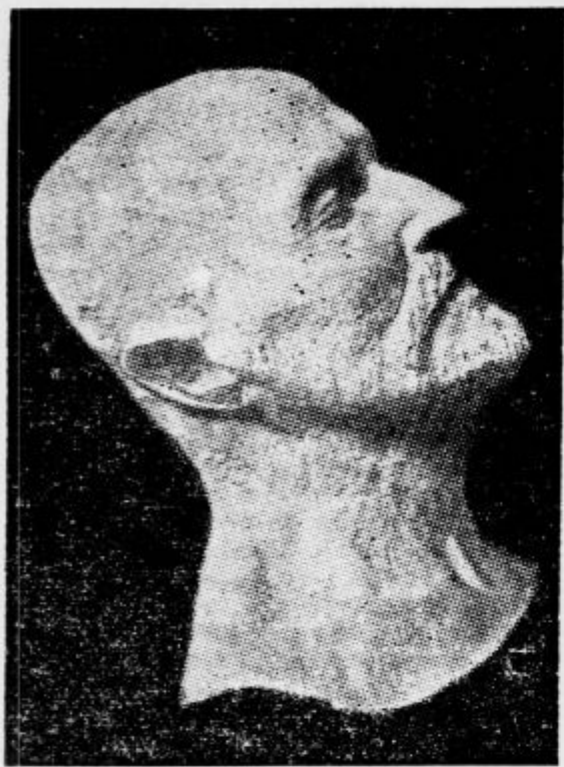

Od Tyrša do Masaryka

Brat starosta mu je odgovoril: »Brat prezident, ničesar nečem odločiti! Ti vedno in povsod predstavljaš našo republiko kot njen prezident, pa naj bo to tudi na zletu!«

Med Tyrševim in Masarykovim programom vidimo mnogo skupnih idej, kar nam dokazuje, da je filozof razumel filozofa, da so metode enega in drugega slične in da ju je v vsem vodilo načelo: »Vse za srečo naroda, za podvig njegovega fizičnega in moralnega zdravja!«

Tako zahtevata oba od vsakega človeka, posebno od javnega delavca, da preveč njegovo prizadevanje točnost, zavednost in odločnost. Vsak naj dela v svojem področju tako, kakor mu to nalaga poznanje njegovih dolžnosti, ker bi se sicer v delu pojavila motnja in površnost. Oba zahtevata podrobne in samostalne delavnosti. Nihče naj se ne naslanja samo na drugega, marveč naj z odločnim odporom proti vsem slabostim brani in čuva dostojanstvo svoje individualnosti.

Oba smatratu spoznanje napak in kritiko dela za pot k napredku. »Naše bratstvo ni v tem, da ne vidimo napak, nego v tem, da na bratski način opozarjamo nanje,« pravi Tyrš.

»Nadležne prilike našega narodnega življenja bodo izginile, kadar spoznamo svoje nedostatk. In kdor jih spozna in jih čuti, ta jih tudi odstranjuje,« pravi Masaryk.

Oba proglašata kot nalogo vsega naroda in za smoter njegovega napredka zakon: postojanka na prvi strani kulture in take dvig na stopnjo največje dobe narodne prošlosti. To pomenja, da težita oba k vsenarodnemu idealu, ki je: delo za druge zaradi uspeha lastnega nacionalizma, s čimer je v zvezi slovanska vzajemnost. In to znači dalje demokratizacijo in socializacijo vse civilizacije, ker je po Masarykovih besedah realizem proti monopolu izobraženosti. Realizem jo hoče socializirati. In še dalje znači to vsestranski, popolni razvoj narodnega življenja v duhu nove dobe in današnjih prilik — razvoj, ki ga moremo izvršiti samo z delom brez nepotrebnih ozirov na prošlost.

Naš nacionalni program mora vsebovati vse kulturne potrebe nove dobe. Izbrati moramo vsak napredek in vsako pridobitev znanosti. To mora biti geslo naše narodne prakse. Samo z delom in zopet samo z delom moremo izvrševati moderno politiko. Humaniteta ni sentimentalnost, nego je delo in zopet delo. Realizem je proti prevelikemu historizmu. Tako uči Masaryk.

A Tyrš? Ta uči: Delati moremo samo v sedanjosti in v prihodnosti, kakršne so, ki jih pa moremo z delom vedno izpremeniti. S tem je v ozki zvezi program in eksistenčni problem malih narodov, torej tudi

češkoslovaškega in jugoslovanskega naroda. Tyrš pravi: »Čim manjši so narodi, toliko večjo delavnost morajo razvijati.« — A Masaryk veli: »Mali narod mora zbirati vse svoje sile, ker se more tak narod vzdržati samo z izkoriščanjem vseh svojih moči!«

Ako hoče narod zadoščati svojim dolžnostim in potrebam, da se obdrži na višini vseobčnega napredka in da očuva svoje življenje, mora kritično sprejeti in si prisvojiti tuje kulturne pridobitve. V tem oziiru sta si Tyrš in Masaryk popolnoma slična.

Obema je tudi slična sociološka podlaga nacionalnega programa: borba za življenje, borba za obstanek naroda dopušča obrambo z orožjem proti nasilju.

Oba posvečata vso pozornost zdravstveno-moralnemu temelju narodne moči in oba podčrtavata tak temelj proti enostranskemu gospodarskemu, torej proti materialističnemu temelju.

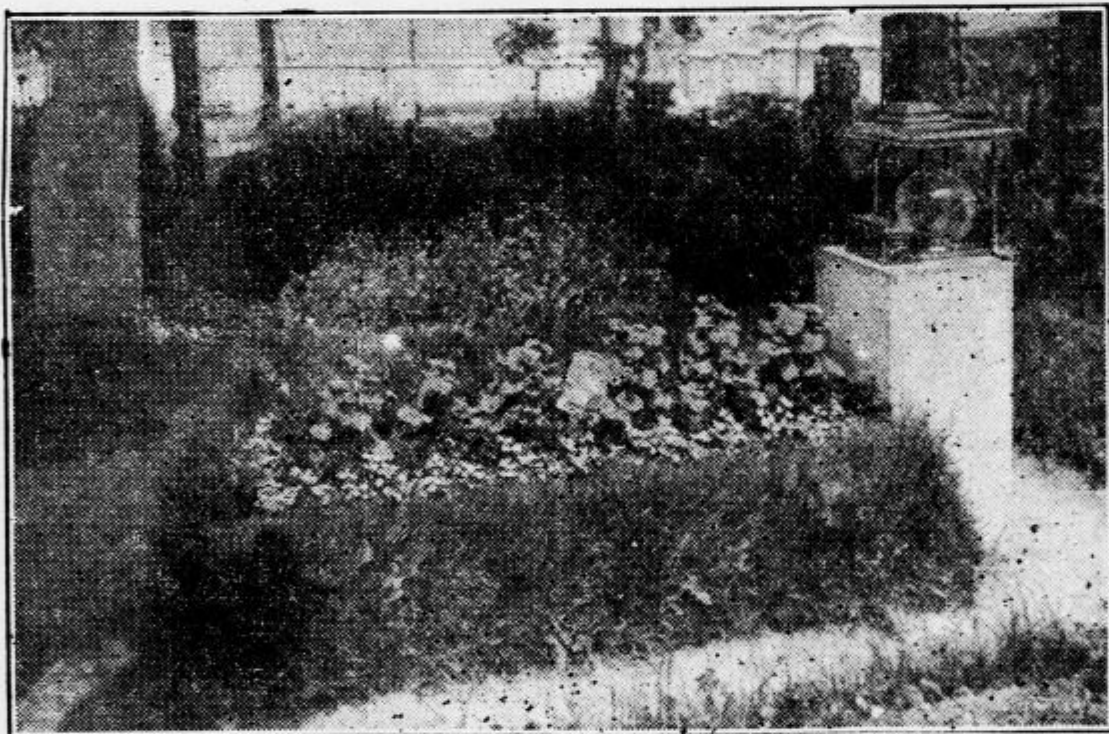
Svetovna vojna je Masaryka popolnoma zblizala s Sokolstvom. V češkoslovaških legijah je našel Tyršev sokolsko bratstvo na največjega naslednika — na Masaryka. In ravno v tej čimernosti se je pokazala veličina obeh moči in veličina njihovega programa.

Tyrš in Masaryk se do gotove meje ujemata vrlo skladno. Oba sta stala — kar se tiče izobrazbe — visoko nad dobo, ki sta živela v njej, in v obeh se je pojavljala čista nacionalna zavest, ki je navdajala vse njihovo delo. Oba sta tako komplicirani pojavi, da ju je težko strokovno v brzini očrtati. Oba izstopata iz okvira vsake običajne filozofske šole. Oba sta organizatorja pokreta, ki je globoko segel v življenje naroda. Med programom Tyrša in Masaryka ni nikakršnega nasprotja, ker se ideal in program Masaryka v ničemer ne razlikuje od ideala in programa Tyrševga Sokolstva. Tyršev sokolsko bratstvo je ono isto, kar je Masarykova ljubezen in njegov humanizem. V nazorih z ozirom na delo in v naglašanju potrebe napredka se ujemata popolnoma. Dokazi in utemeljevanja Masaryka močno podpirajo dokazi in utemeljevanja Tyrša, ki je živel s svojim delom pred blagopokojnim prezidentom Masarykom, a ki je dobil v Masaryku svojega navdušenega propagatorja, spoznavalca in sotrudnika.

Iz vsega tega razvidimo, da sta v kolo — ki sem ga omenil zgoraj — Tyrš in Masaryk uvrstila resnica in pravica. Iz slovanske zgodovine se dvigata dva stebra, ki sta zrasla v višave, vidna daleč na vse strani.

Genij se je zljil z genijem v duševno ogledalo moči in veličine Slovanstva!

E. L. Gangl

Grob Masarykove soproge Šarlote rojene Garriquet, pokopane na vaškem pokopališču v Lányih. Poleg nje bo začasno pokopan prezident-Osvoboditelj

Masarykovi spomini

Iz Čapkovice knjige Molčanje z Masarykom

Zakaj so bili proti meni

Ko sem prišel kot profesor v Prago, so me tudi s katoliške strani dostojno sprejeli. O mojem delu »Blaise Pascal« je pisal pater Vychodil s priznanjem. Potem so pa izkopali, da sem v »Samomoru« pisal, da je katoličanstvo za nas nekaj nemogočega. Katoličanom v Nemčiji to ni bilo na poti in moj »Samomor« so citirali z velikim priznanjem. Nemški katoličani so bili pač omikanejši. Mislim, da sem v »Ateneju« kritiziral filozofska dela naših katoličanov, ki so bila slaba. Ko je potem izbruhnil boj za rokopise, me je katoliški »Čas« najostreje napadel. Klerikalni tisk je izumil rečenico, da kvarim mladino.

Res pa je, da mi niso mogli odpustiti, ker sem navezal na češko reformacijo in je mesto potvorenje stare slovanske kulture postavil češko domačo kulturo. Šel sem nazaj na našo reformacijo, ker je bila pred vsem navedeni, verski, ne pa teološki pokret. Hus, pred njim že šitni, za začela propovedovati zboljšanje navednosti; pri teku dveh sem našel to, kar me je že kot dečka težilo, ko sem opazoval čudno življenje duhovnikov.

Tudi moja ločitev od katoliške cerkve je imela navednostne, ne dogmatične razloge. Evangeliki imajo seveda iste glavne dogme in sem se moral tudi teh rešiti, v kolikor niso mogle vzdržati kritične pameti. Česar ne morem sprejeti s pametjo, ne morem sprejeti niti z vero. V času sporov s klerikalci sem imel javno diskusijo v Hradcu Kralovém s patrom Reylom in Jemelko. Bil je velik napredek, da je bila taka diskusija mogoča. Takrat so prišli k meni mnogi semeniščniki in duhovniki, da bi se posvetovali, ali naj izstopijo iz cerkve, ako imajo te ali one dvome. Navadno sem jim odsvetoval, ker sem videl, da njihovi dvomi niso bili dovolj močni, da bi vodili h kakim drugim pozitivni veri.

Takrat se je brez moje pomoči razvnela agitacija za ločitev zakona. Klerikalci so jo pripisali meni. Na volilne shode sem hodil s sv. pismom v žepu. Ako je kak župnik ali kaplan branil neveljavnost zakona, sem mu je evangelija sv. Matejeva prečital, da je Jezus dovolil ločitev. Gospod pater je bil potem s svojo modrostjo pri kraju.

Eden mojih sporov je vodil do procesa s kateheti. Na nekem zborovanju sem omenil primer, ko je katehet denunciral druge učitelje. To izjavo so nekako zavili in 303 katehetov je vložilo tožbo proti meni, češ da sem dolžil katehete ovađevstvu. Proces sem dobil. Tudi tu je šlo za vzajemne usluge, ki sta si jih delali cerkev in država. Država je čuvala cerkev, ta pa je služila državi, bila je nje brezplačna duhovna policija. Danes bi katoličani že lahko vedeli, da

Pri Levu Nik. Tolstemu

Prej nisem utegnil, da bi ga proučil tako temeljito kakor Dostojevskega, zato sem se hotel osebno seznaniti z njim. Prvič sem ga posetil v Moskvi v njegovem dvorcu. Kakor da je danes, se spominjam, kako mi je s ponosom pokazal svojo delovno sobo. Imela je kmečki strop iz lesa, nizke, da bi ga skoro z roko dosegel. Strop je bil seveda šele kasneje vdelan v visoko gosposko sobo. V tej kmečki sobi je bila pisalna miza s udobnim usnjenim naslanjačem, divan — v kmečkih sobah vse to prav gotovo ni spadalo. Imel je nemoško uro iz Schwarzwalda, ki jo je hvalil, ker je stala samo 35 kopejk. Nisil je kmečko srajko, pas in škornje, ki si jih je bil sam napravil, seveda so bili kaj slabo sešiti. K čaju me je peljal v gosposke sobe — povsod rdeč žamet, kakor je bila navada v plemiških hišah. Gospa grofica je postavila preden sladko »varenje«, on pa je, kakor da tega ni opazil, srkal čaj po kmečki šegi skozi košček sladkorja. Po čaju sva šla v park. Govorila sva o Schopenhauerju, ki ga Lev Nikolajevič ni dobro razumel. Med pogovorom se je ustavil na ozari kakor kmet in me je pozval, naj storim isto — meni se je zdelo narejeno, primitivno, umetno, neprimerno.

Lev Nikolajevič me je potem povabil tudi v Jasno Poljano. Iz Tula sem se peljal tja. Brv pred vasio je bila tako trha, da bi si bili konji kmalu noge polomili. Morali smo voziti mimo brvi. Dopoldne smo dospeli na grad. Povedali so mi, da Lev Nikolajevič še spi, ker je vso noč predebatiral s svojimi gosti. Medtem sem stopil v vas. Bila je umazana in siromašna. Pred neko hišo je delal mlad kmet. Nagovoril sem ga in pri tem opazil pod odpeto srajko gnojno ulje — spol-

Prva zapoved
za lepo kožo

**ELIDA
MILA**

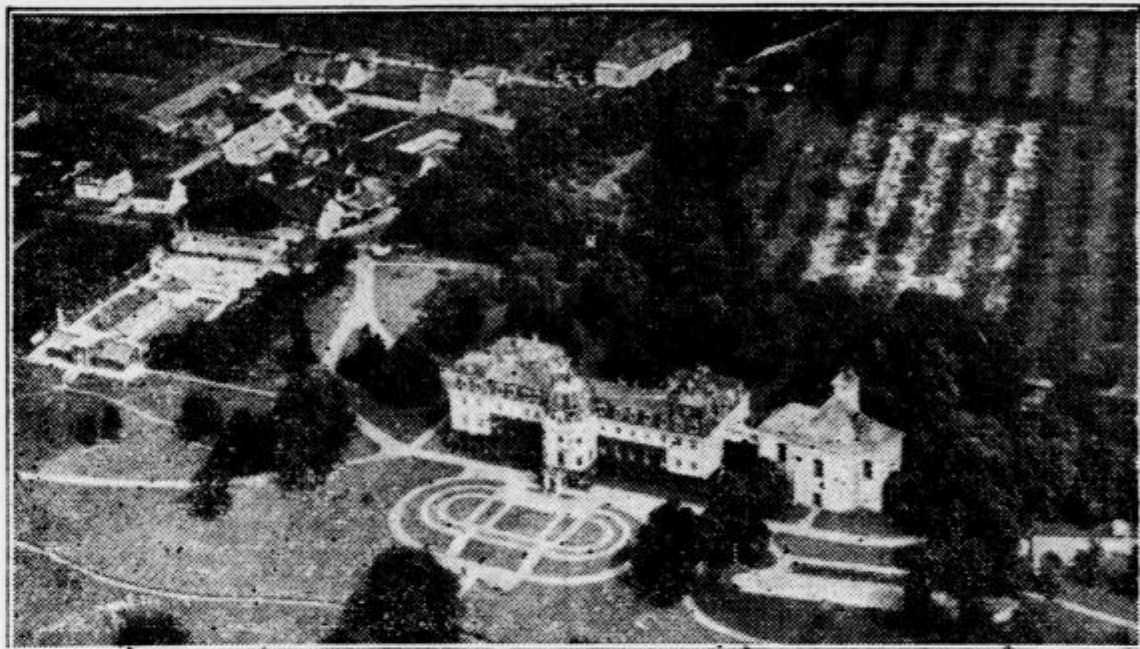
ELIDA CVETIC MILO
posebno blago in učinkovito čudovitega vonja

na bolezen. V drugi koč sem našel na peti starko, ležečo v nesnagi in brez pomoči, blizu smrti.

Vrnil sem se v grad. Tisti dan je prišel mladi Gay, sin slikarja, in eden izmed privrženecv Tolstega. Tako zelo se je bil spreobrnil k preprostosti, da je k Tolstemu prišel od daleč peš, železnica ni bilo kmečko vozilo. Dospel je tako poln uš, da se je moral takoj okopati in temeljito očistiti. Tolstoj mi je sam povedal, da je pil iz čaše nekega euetika, ker mu ni hotel pokazati svojega studa in ga ponižati. Na to je mislil, ne pa na to, kako bi svoje kmeto rešil okužbe. In ko je začel razlagati, da se moramo vrniti k preprostosti, do moramo živeti kakor mušiči, sem mu dejal: »Kaj pa potem pomeni ta vaša hiša, naslanjači, di-

avestrijake je bil skrivaj, — sem bil skoro hudi, da se je s tako slabo izdelanim dokumentom upel čes mejo. Smešno je, da sem bil hudi in vesel obenem, vesel nemških uradnikov, ki so ga spustili s tako sumljivo izkaznico. Na s Benešem skupaj sem se počutil kot v Franciji sem imel razmeroma meho zvez, dočim je bil Beneš studiral v Parizu in se je tam čutil, kakor doma. Usoda je dobro uredila, da sva si lahko dela delila, on v Parizu, jaz pa drugod.

Beneša sem poznal kot kolega s vseučilišča v Pragi. Od začetka vojne je vstopil dobrovoljno v uradništvo »Časa«, da bi se udeleževal kot novinar. Nekod me je hotel poskušati na stanovanju, pa sva se srečala, ko sem šel v uradništvo. Dejal je, da

Pogled s letala na Lány, grad in vasico

vani, salon? In kaj to siromašno življenje vaših kmetov? Je to preprostost? Vi res ne pijete, kadite pa papirsko za papirsko. Če že askeza, naj bo dosledna. Mužik živi siromašno, ker je reven, ne pa, da bi bil asket. Povedal sem mu, kaj sem videl v njegovi vasi: nered, bolezen, umazanost in drugo. »Za božjo voljo, kaj vsega tega ne vidite! Vi, tak umetnik, tega ne opazate? Sami si šivate škornje, hodite peš, namesto da bi se vozili z vlakom, to je potrata časa. Koliko boljše se da v tem času storiti.« Pa sem mu citiral naš češki pregovor: Sna ga je pol zdravja. Skratka, nisva se mogla razumeti. Grofica pa je bila pametna žena. Ni rada videla, kako nespametno je Tolstoj vse razdajal, mislila je na svoje otroke. Ne morem si pomagati, v njenem sporu z Levom Nikolajevičem dajem prej prav nego njemu.

Tretjič sem posetil Tolstega kratko pred njegovo smrtjo 1. 1910. Tedaj se je bil s svojo ženo notranje že popolnoma razšel. Bil je zelo nervozen in se ni mogel obvladati. Takrat je bil pri njem in kot zdravnik v vasi naš dr. Makovič. Bil je prevzet od nauka Tolstega in si je skrivaj vse zapisal, kar je govoril Lev Nikolajevič. Prepričala sva se s Tolstim največ o tem, ali se naj zlu zoperstavljamo. Ni razumel, da ne gre samo za odpor proti zlu, marveč za boj proti zlu na vsej črti. Ni uvideval razloka med napadom in obrambo. Vereval je na primer, da bi tatarski razbojnik pri napadu po kratkem pokolju sami odnehali, če bi se jim Rusi ne postavili v bran. Moja teza pa je bila: Če ne kdo napade, da bi me ubil, se bom branil in bom napadalca ubil, ako si drugače ne morem pomagati. Ako že mora kdo koga ubiti, naj bo ubit tisti, ki je imel slab namen.

O Benešu in Štefaniku

Ko je prišel za menoj v inozemstvo Beneš, — bil je že skrajni čas, ker bi ga bili sicer v Pragi prijeli in zaprli, — sem bil vesel. Ko mi je pokazal potni list, s katerim je prešel nemško mejo, — preko

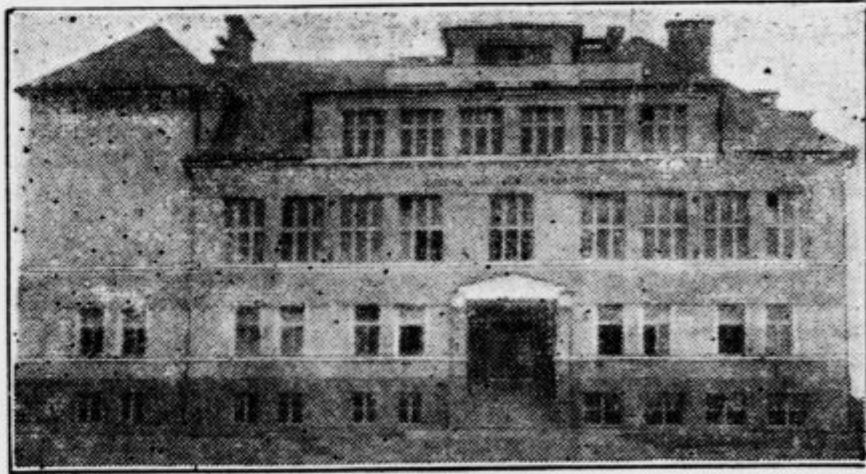
ga težko vest in da moramo vendar kaj podvzeti. Na to sem mu dejal: »Jaz že nekaj delam. Takrat sem se bil vrnil s svojega prvega potovanja na Nizozemsko. Šla sva skupaj v uradništvo in gredoč sem mu poročal, kaj sem dotlej že napravil in kaj mi je že na arcu. Spominjam se še, kakor da je danes, da mi je pri sestopu z Letne, tam kjer se vidi skoro vsa Praga prišlo na misel Libušino proročanje. (Vidim veliko mesto, čigar slava se dotika zvezd... Vidim strahovite bratomorne boje, nesrečo, ponižanje. Moč nad domovino pa ne bo večna. Zopet zasije svetli dan, sreča se vrne k mojemu narodu, očiščen po bolečinah, ojačen z ljubeznijo in delom, se bo zopet vzpel kvišku, njegovo hrepenenje se bo izpolnilo in zopet se bo vrnila njegova slava.«). Prva skrb je veljala denarju. Beneš je objubil, da bo takoj preskrbel izvesten znesek. In ga je tudi res preskrbel.

V Švici sem se približe spoznal z njim. Moram reči, da bi brez Beneša ne imeli države. Midva sva se v glavnih črtah popolnoma vjemala; tudi kadar me ni bilo poleg, je Beneš vse tako odločil, kakor sva se domenila glede postopka.

Nekot je prišel iz Pariza v Anglijo in mi poročal o svojem delu, o razvoju naše stvari, o postopnem uspehu naših načrtov — tedaj sem mu dejal: »Beneš, midva bova postala prijatelja.«

Ko sem prišel v Pariz, da bi z Denisom uredil izdajanje lista »La Nation Tchèque«, je ležal Štefanik v bolnici, bil je operiran. Posočal sem ga vsak dan. Bil je zelo sentimental, vedno me je hotel božati in ljubovati. Z njim se nisem toliko zblizal, starostna razlika me je ovirala. Poznal sem ga že kot dijaka v Pragi. Spominjam se, da je neke zime prišel k meni čisto prezebl brez površnika. Zato sem mu dal svojega; moral pa sem ga dati še predelati, ker mu je bil prevelik.

To je za nas značilno. Skoro vsi naši vodilni možje prihajajo iz tsnih razmer in so morali naravnost stradati. Lačni pojedjo site.

Sola Šarlote Masarykove v Lányih — ena najmodernejših vaških šolskih palač v ČSR

Cene naših blagov za obleke od 120 dinarjev meter

Industrija volnenih tkanin

vlad. Teokarović i Komp.

Tovarna: Paraćin Prodejale: Ljubljana Zagreb Beograd

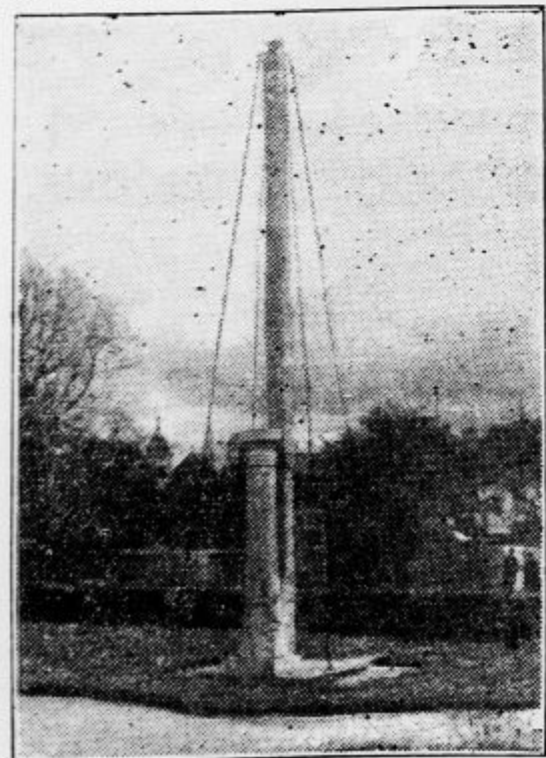
Osijek Novi Sad Sarajevo in v vseh večjih mestih v državi

Kapucinske 14 Trg Oslobođenja 3 Strossmayerova

Gradišće 4 Jurišićeva 4 Knez Mihajlova 95

Teokarović-evi jesenski blagovi so novo iznenađenje!

Kakovost je še boljša, barve in vzorci še elegantnejši, izbira še večja, a cene so ostale — iste.

Spomenik padlim čsl. legionarjem v Lányih, postavljen po zamisli profesorja Plečnika

Konec pritlikavcev

Pritlikava rast in rast velikanov je v zvezi z neuravnovešenim delovanjem možganskega podaljška

Dr. O. Riddle s Carnegiejevega zavoda v Washingtonu je izdelal hormon, ki naj bi omogočil ljudem, ki so zaostali v svoji rasti, normalno visokost.

Ze desetletja se je znanost trudila, da bi odkrila ta

čudežni eliksir,

ki naj bi ljudi delal večje. Znanost ve natančno, kjer bi ta eliksir iskala, ve za žlezo, ki je vir naše velikosti. Pridelala je tudi že davno posebne ekstrakte iz te žleze. Toda v praksi z ljudmi so ti

izvlečki odpovedali.

Drugače je bilo z živalmi. L. 1909. je ginekolog, dunajski docent dr. Aschner, z operacijo odstranjeval živalim možganski podaljšek in jih je ohranjal nekaj časa žive. Poleg drugih posledic je imela ta operacija tudi to da so živali v svoji

rasti nenadno zaostale.

Aschner je s tem eksperimentalno dokazal upravičenost domneve, da sta pritlikava rast in rast velikanov v zvezi z neuravnovešenim delovanjem možganskega po-

daljška. Ta podaljšek proizvaja, kakor danes vemo, poseben

hormon za rast.

Po tem poizkusu so začeli z nasprotnimi poskusi, s katerimi naj bi ustvarjali umetne velikane. Ameriški učenjak prof. Evans je podganam dodatno vsadil žlezo možganskega podaljška in živali so

zrasle v prave nestvore.

Dobile so k normalni količini svojega rastnega hormona pač še hormona iz vsajenih žlez in ta jim je rast pospešil daleč nad normalno mero. Toda za ljudi ta metoda vsaditve ne prihaja v poštev. Vsaditi bi morali pač zopet

človeške žleze

in to ne gre brez nadjlnega. Ni jih mogoče brez škode izoperirati kakšnemu človeku in jih potem za potrebo konzervirati, kakor se to lahko dogaja n. pr. s ključnimi žlezami. Žleze možganskega podaljška drugih živali pa se v človeku kot tuje telo kmalu uničijo. Zato je znanost poskusila iz živalskih žlez izdelati primerne hormone preparate.

Prof. Evans in njegov sodelavec Long sta s takšnimi preparati

iz volovskih žlez

pri podganah v resnici dosegla prekomerno rast, kakor da bi jim bila vsadila cele žleze. Toda za ljudi se ta metoda, ki izvira iz l. 1921., ni obnesla. Le v zelo redkih primerih so poskusi z ekstrakti rastnega hormona pritlikave ljudi

za malenkost podaljšali.

To se je zgodilo le v primerih, da se je začela obravnava v mladosti, ko rastna mesta kosti še niso otrdela. Umljivo je, da je hormon brez učinka tudi v primerih, da izvira pritlikava rast iz kakšne bolezni. In končno je bilo rastnega hormona tudi vedno

le malo na razpolago.

Kakor pa je razvidno iz poročila iz Amerike, je prof. Riddle uspelo pridobivanje zadostnih količin hormonskega preparata. Če je to res, tedaj ni dvoma, da bo mogoče tudi pritlikavo rast pri ljudeh v večini primerov odpraviti.

Kitajci kopljejo jarke za kritja pri Šanghaju

In uporabljajo pri tem delu vsakovrsten material, tudi stara okna in vrata

Papir je razdril zakon

Muhasta usoda — Zakaj mora mož plačevati alimente

Mlada, mična dama iz odlične budimpeštanske družine je tožila svojega moža za vzdrževalnino. Dama, ki je zelo izobražena, je v tožbi obširno opisala svoj srečni zakon, ki ga je uničila čudna muhavost usode.

Dama je prebila zrelostne izpite v Budimpešti, prišla je pozneje v Italijo in se je vpisala na turinsko vseučilišče. Tam se je seznanila z nekim madžarskim trgovcem, ki so mu posli v Italiji zelo dobro uspevali. Kmalu potem sta se v Budimpešti poročila.

Zakon je bil zelo srečen. Žena se je odrekla študiju, da bi se lahko posvetila možu in domu. Sreča je dosegla višek, ko je opazila, da ji je pričakovati veselega dogodka. Prav tedaj pa se je zgodilo nekaj nepričakovane: Nekega dne je vkuhala sadje. Za to delo je rabila star časniški papir. Nenadno je obstala. Oči so ji šle slučajno preko vrstic in je opazila ime svojega moža.

Stari članek je poročal o neki sodni razpravi v Italiji, pr kateri so njenega moža

zavoljo oduševskih cen obožili na štiri tedne ječe. Ta dogodek, ki se je bil zgodil pred petimi leti in o katerem ni vedela ničesar, je vplivalo nanjo tako porazno, da se je vsa njena ljubezen spremenila v brezmejno sovraštvo, kakor sama pravi. Z možem, ki je sedel v ječi, ni hotela živeti niti minuto več pod isto streho. Ostavila ga je za vedno.

Pri razpravi pred prvo inštanco je mož menil, da ni dal v času, ko sta živela skupaj, ženi pač nobenega povoda za takšno postopanje. Prva inštanca je njeno tožbo tudi zavrnila. Tudi sodišče se je postavilo na stališče, da možovo svoječasno dejanje ni bilo tako težko, da bi moglo opravičiti ženino ravnanje.

Višja inštanca pa je ugodila ženinemu prizivu in ji je priznala alimente. Utemeljila je svojo razsodbo s tem, da ni vedela žena ničesar o prejšnjem življenju svojega moža, dokler ji ni prišla tista makulatura v roke. Verjetno je, da bi se z njim ne bila poročila, če bi bila prej vedela, kakšen je bil njen mož...

Hladna jesen že prihaja ... varujte se prehlada!

Nudimo Vam odgovarjajoče jesensko blago za obleke in površnike v raznih kvalitetah. Na željo Vam izgotovimo obleko ali površnik prvovrstno in po meri tudi pri nas v lastnem ateljeju.

Izgotovljene obleke, površniki, hubertusi, dežni plašči itd. vedno v zalogi pri trdki

DRAGO SCHWAB,

LJUBLJANA, ALEKSANDROVA CESTA 7

Svetloba škoduje mleku

Zaradi aksorbinske kisline ga moramo hraniti v temnem prostoru

Kakor se je izkazalo z novimi poskusi na Švedskem, moramo sveže mleko varovati ne samo zoper toploto, temveč tudi pred svetlobo. Velik del askorbinske kisline v mleku, ki vsebuje mnogo vitamina C, se v svetlobi tako spremeni, da ne prenese več nobenega segrevanja in da ji škoduje torej tudi pasterezacija. Te škode pa se lahko očuvamo, če hranimo mleko od pridobivanja do pasterezacije v temnem prostoru. Drugeče imajo vsi današnji pasterezacijski postopki ta nedostatek, da spreminijo kemično sestavo mleka in njegove fizikalne lastnosti.

Kakor so pokazali poskusi švedskega raziskovalca dr. Holmberga, se redilna vrednost mlečne beljakovine po osvetlitvi ne zmanjša. Ne spremeni se niti mlečna toplota in topljivost kalcija ali odstotek karotina in snovi, ki vsebujejo vitamin A. Toda glede vitamina C, ki ima v mleku velik dietetični pomen, je stvar drugačna. Zavoljo svetlobe preide askorbinska kislina v

neki oksidacijski produkt, ki je biološko sicer tudi učinkovit, a ne prenese toplote.

Toplota 70 stopinj C ta oksidacijski produkt skoraj popolnoma uniči, askorbinske kisline same na sebi pa ne. Pri svežem mleku, ki smo ga hranili v temi, do oksidacije torej ne pride, a pod učinkom svetlobe se že po eni uri 50 odstotkov askorbinske kisline spremeni v oksidacijski produkt. Iz tega lahko sklepamo, kako velja ravnati s svežim mlekom.

ZANIMIVOSTI

V Indiji razlikujejo nič manj nego 13 vrst komarjev, o katerih pravijo, da razširjajo malarijo.

Da preizkusijo razne toke v rekah in da ugotovijo spremembo tokov po gradnjah v rekah, uporabljajo v nekaterih deželah zlate ribice kot »poskusne živali«.

V Italiji so pred nedavnimi odkrili recepte za izdelovanje sira, ki izvira iz l. stoletja po našem štetju. Ti recepti se ne razlikujejo skoraj nič od današnjih.

Stari Egipčani so rabili natančno deset let, da so zgradili cesto, po kateri so potem prevažali gradbeni material za veliko piramido.

Mravlje živijo med vsemi žuželkami pač najdalje. Delavke med njimi dosežejo pogostoma 4 do 5 let, njihove matice pa ukaajo pogostoma tudi 15 let.

Pri Fortu Worthu v Teksasu so odkrili 12-letnega dečka, ki računa tako hitro, da prekaša v tem pogledu vsak računalni stroj. Gre pa menda le za preproste račune.

Sončne pege so odkrili prvič l. 1610., kratko potem, ko so zgradili prvi uporabni teleskop.

Neki jezikoslovec je v Astrahanu sestavil slovar mrtvega jezika, ki se je imenoval korezmian. Knjiga obsega 2000 izrazov.

Capablanca in Euwe

Capablanca in Euwe sta na Semerniku vodstvu tamkajšnjega šahovskega turnirja sporočila, da sta sklenila pogodbo, po kateri se Euwe obvezuje, da se bo v primeru zmage nad dr. Aljehinom boril za naslov svetovnega prvaka še s Capablancem, in sicer poleti l. 1939. v Buenos Airesu.

Vojni minister pri strojnici

Angleški vojni minister Hore-Bellish preizkuša lastnoročno mitraljezo

Držal je srce 80 minut v roki

Čudovito uspel posežek milanskega kirurga

Milanski kirurg dr. Defrise je italijanske specialiste za srce presenetil s senzacionalnim sporočilom, da mu je uspelo obravnati srce nekega 50letnega moža 80 minut zunaj telesa in ga potem spraviti pacientu v telo brez vsake škode. S tem posežkom je možu rešil življenje in ga ozdravil.

Nekega dne je prišel k njemu bolnik, ki je trpel za vnetjem srčne mišice. Ker se je zdravniku weak drug postopek videl ne-

učinkovit, je izvršil sledečo operacijo: Med pacientovimi rebri je izrezal »okno« in izvlekel skozi to odprtino srce. 80 minut je držal potem to srce, ki je bilo zvezano s telesom po svojih žilah in mišicah, v rokah in mu v tem času neprestano odstrgaval bolne plasti toščice. Zdravnik, ki šteje komaj 36 let, trdi, da mu je operacija popolnoma uspela. Bil je prvi primer te vrste iz njegove prakse in menda prvi primer na svetu sploh.

Sestanek pri „Šeherezadi“

Od ljubezni do poroke holandske prestolonaslednice Julijane

Holandska prestolonaslednica Julijana je, kakor znano, prebila medene tedne s svojim možem, princem Bernhardom Lippe-Bisterfeldskim v poljskem zdraviliškem kraju Krynici. Iz krogov, ki so imeli priliko, da so tedaj občevali z mladima zakoncema, poročajo sedaj, kako je prišlo do tega zakona.

Princ Bernhard je bil med svojimi juričnimi studijami v Parizu stalni gost dancinca »Šeherezada«, ki ga vodi bivši carski polkovnik Pančulidzev. Nekega večera so ga v tem lokalu predstavili prestolonaslednici Julijani in je z njo plesal. Ko je potem odšel na poletne počitnice v nekemski obmorski kopalški kraj, se je tam slučajno srečal s princeso.

Spomin na tisti večer v »Šeherezadi« ju je privedel do tega, da sta potem še večkrat plesala v raznih plesnih lokalih tega kraja. Kopalšče sta na zadnje zapustila kot zarotnica. Pariška »Šeherezada« pa je svojo pravljico simbolično uveljavila še v drugem primeru, povzročila je namreč, da sta se poročila tudi mati prince Bernharda in lastnik tega lokala, že omenjeni polkovnik Pančulidzev.

Po svoji zaroči s holandsko prestolonaslednico je prišel princ skupaj s svojo materjo v Pariz in jo je povedel v »Šehere-

zadi«, kjer je našel svojo srečo. Polkovnik je s svojo impozantno zunanostjo in ljubeznivostjo napravil na princevo mater velik vtis, tako da sta se nekoliko mesecev pozneje poročila. Na njeno željo je prišel k poroki v uniformi.

Polkovnik Pančulidzev je odšel nalašč zavoljo tega v Varšavo, da si je dal pri nekem vojaškem krojaču urezati uniformo tistega ruskega huzarskega polka, v katerem je bil služil do konca vojne in ki je imel v Varšavi tudi svoj sedež.

Grozotni tovari

Švicarski zdravnik dr. Hans Vogel, ki je lansko leto spremljal neko filmsko ekspedicijo na Kitajsko, pripoveduje v svoji novi knjigi »Kitajska brez krinke«, kako je v Šanghaju srečal na reki celo vrsto džunk, ki so bile naložene s krstami. Spremljala jih je žalna godba. V hotelu so mu pozneje povedali, kaj je s takšnimi džunkami. Bile so tako zbrane »mrtvaške ladje«, ki so prevažale trupla v tujni umrlih Kitajcev v domovino. Po kitajskih nazorih je za mir umrlih namreč nad vse važno, da jih pokopljejo v domačo zemljo.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

»Kako pa so sprejeli vašega Otela?«
»Naravnost sijajno! Petkrat je moral zadaviti Desdemono, preden je nehala občinstvo ploskati.«

★
»Danes si bil pri konjskih dirkah. Ali je Peter prišel preko velike ovire?«
»Čudovito! Celo pred samim konjem!«

Le dobro milo

zasluži Vaše zaupanje. Tako milo je naše domače

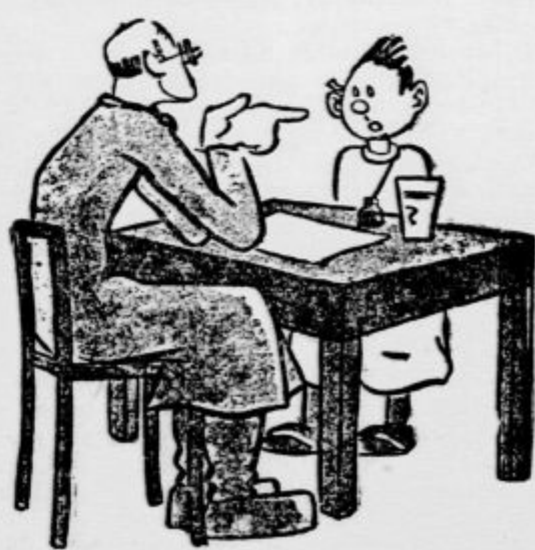
HUBERTUS

milo. — Preizkusite ga tudi Vi in ostali boste pri njem!

A NEKDOTA

Voltaire je bil nekega dne na sprehodu s prijateljem. Šla sta po poti, po kateri je prišla procesija. Ko so nšli mimo nekega je odkril tudi Voltaire. Prijatelj ga je osuplo vprašal, kaj to pomeni, ko je vendar splošno znano, da je velik brezverec. Na to vprašanje je odgovoril Voltaire s sarkazmom: »Prijatelj, dovolite, da vam razložim kočljivi položaj. Mi se namreč po zdravljamo, čeprav ne govorimo med sabo.«

VSAK DAN ENA

»Jurček, imenuj mi najkoristnejšo domačo žival!«
»Kokos, gospod učitelj.«
»Zakaj pa je kokos najkoristnejša?«
»Ker jo lahko smemo po njeni smrti in pred njenim rojstvom...«

(Političen)

Največja in najmanjši, pa najdebelejša

Zanimiva pravda na dunajskem sodišču

Pred nekoliko dnevi so stopile pred nekega dunajskega sodnika kot obožbenka in priče osebe, kakršnih v sodni dvorani gotovo še niso imeli skupaj zbranih. Obožbenka je bila 23-letna artistka Zamba, visoka 2,10 m, »največja dama na svetu«. Prišla je dostojanstveno v svetlo modri obleki in z opankami na nogah, ki se ponajajo s številko 45.

Ravnateljica nekega varietéja je to artistko tožila zavoljo razžaljenja časti, ker je bila trdila, da je ravnateljica vlomila v nje kovčeg in ji ukradla deset šillingov. Sledili so ji štirje Liliputanci, »najmanjši možje na svetu«, ki so ji bili povabili kot priče. Kratko nato je bilo slišati s stopnic neko glasno stokanje. Pojavila se je ga. Lahola, »druga najdebelejša dama na svetu«. S svojimi 250 kg se je le s težavo prebila skozi vrata v dvorano. Dva krepka moža sta jo morala potiskati, da je dospela do klopi za priče, kjer je takoj zasedla prostor za štiri normalne osebe, in še ji je bilo prenalo.

Sodnik se je čedalje bolj čudil in je čakal na zadnjo pričo. Končno se je pojavil sodni sluga in sporočil, da »najdebelejša dama na svetu«, ki so jo tudi povabili, ni sposobna, da bi prišla po stopnicah navzgor. Sodnik je pokazal umevanje za njene težave in je izjavil z nasmehom, da se njemu pričevanju pač odpoveduje.

Potem pa se je izkazalo, da se razprava sploh ne more vršiti, ker je bila večina artistov inostrancev in niso znali nemščine,

Ker tolmačev ni bilo pri rokah, so morali razpravo pač preložiti, tako da se bo ista senzacija v so ni dvorani še enkrat ponovila.

Ruski letalski rekordi

Velika in odločna dejanja, ki jih priznava ves svet

Sovjetsko letalstvo se more letos ponahati s celo vrsto velikih dejanj. Poleg Gromova, ki je z 10.200 km postavil nov svetovni rekord za polet v daljavo (ob priliki znamenitega poleta iz Moskve preko severnega tečaja v Ameriko), so sovjetski letalci v teku enega leta dosegli 24 drugih mednarodnih, že priznanih rekordov, in sicer 19 s kopnimi in vodnimi letali, 5 pa z jadralnimi letali.

Ponavljaj se šlo za višinske rekorde, in sicer v 16 primerih. Prvi sovjetski mednarodni rekord, ki ga je mednarodna letalska federacija zabeležila potem, ko se je Sovjetska unija priključila in sicer 17. julija lanskega leta, je dosegel sloviti Kokinaki. S 500 kg koristne teže se je povzpelo v višino 11.284 m in je s tem znatno prekosil rekord Francoza Signorina. 3. avgusta pa je Kokinaki prekosil celo samega sebe in se dvignil v višino 13.178 m.

Brzinski svetlovni rekord na daljavo 2000 km s 5000 kg koristne teže je dosegel »ju-

nak Sovjetske unije« Bajdukov, ki je letošnjega 14. maja preletel tako dolgo progo s štirimotornim prevoznim enokrilnikom s povprečno brzino 280 km in 248 m. To njegovo letalo je doseglo tudi dva mednarodna višinska rekorda z 10.000 oziroma s 13.000 kg tovora.

Velike uspehe izkazujejo tudi sovjetske letalke. Znana letalka Polina Osipenkova je dosegla tri mednarodne višinske rekorde za ženske. Letalka Višnevskaja, prav za prav graditeljica letal, je dosegla višino 6518 m, in sicer z lahkim kopnim letalom. Tudi sovjetski jadralni letalci se ponahajo z velikimi uspehi. Raztorgujev je z enosedelnim jadralnim letalom preletel 625 km in 260 m. Ilčenko je z večsedelnim jadralnim letalom preletel 407 km in 660 m. Kar se pa tiče skakanja s padali, so Rusi, kakor znano, sploh neprekosljivi.

Kupujte domače blago!

ZA DAME

KVALITETNO DELO IN BLAGO, NAJBOLJŠI KROJ, LASTNA IZDELAVA, BLAGO IN KRZNO DIREKTNO IZ NAJVEČJIH TOVARN — ZATO SO NAJCENEJŠI IN NAJLEPŠI PLASCI KONFEKCIJE

PAULIN - Ljubljana - Kongresni trg 5

Rafael Sabatini:

MORSKI KRAGULJ

Gusarski roman

»Nu, včeraj na trgu si mi sam prigovarjal, naj vodim to odpravo,« je rekel Asad. »Spominjal si me minulih dni, ko sva s krivo sabljo v roki še vstric zavzemala sovražne ladje, in me zaklinjal, naj te še enkrat povedem v boj! In zdaj?« Paša je razkročil prste, in srd mu je pordečil obraz. »Odkod ta nepričakovana izprememba?«

Sakr el Bahr, ujet v svojo lastno zanko, se je obotavljal in odvrnil oči od Asada. Videl je Marzakovo zalo, vneto obličje, videj začudene obraze Biskaina, Tsamanija in vseh ostalih, toda navzven ni nič kazalo, kolikaj je bil razburjen. Mirno se je nasmehnil: »Odkod? Odtod, ker sem med tem izprevidel tvoje razloge, da si se branil.«

Marzak se je porogljivo zasmehal, kakor da bi mu bil pravi vzrok gusarjevega vedenja popolnoma jasn. Nagonsko je tudi čutil, da je bilo Sakr el Bahravo čudno vedenje doseglo to, česar vse prigovarjanje ni moglo doseči. Tu je bilo znanje, ki ga je paša iskal. In res se je Asad ta mah odločil, da sam prevzame poveljstvo.

»Človek bi skoraj mislil, da si ne želiš moje navzočnosti,« je posmehljivo dejal. »To bi mi bilo žal.

68

Kar predolgo sem zanemarjal svojo očetovsko dolžnost do Marzaka in zdaj sem sklenil, da vendar že popravim zamudo. Spremliva te na to odpravo, o Sakr el Bahr. Sam jo bom vodil, in Marzak boji moj učenec v vojevanju na morju.«

Sakr el Bahr je opustil vsakršno nadaljnje oporekanje. Priklonil se je, in v glasu mu je malone zazvenela radost, ko je rekel: »Tedad bodi Allahu slava in hvala, da si se odločil. Ker imam od tvoje sklepa samo dobiček, se mi ne spodobi, da bi še dalj poudarjal nevrednost boja, ki nas čaka.«

PETNAJSTO POGLAVJE

Vožnja

Asad je odvedel Tsamanija v kraj, govoril z njim nekaj trenutkov in dal vezirju vsa potrebna navodila, kako naj vodi vladne posle v njegovi odsotnosti. Nato je paša sam ukazal, naj odvežejo konopce.

Brvi so bile umaknjene, piščalke častnikov so se oglasile, kermarji so skočili na svoja mesta in prišli za vesliče silnega vesla; nov žvižg je zadonel, in po srednjem hodniku je prišel Vigittello z dvema pomočnikoma; vsi trije so držali v rokah dolge biče iz volovske kože ter klicali sužnjem, naj se pripravijo. Na tretji žvižg se je štiri in petdeset vesel hkratu pogreznilo v vodo, dve sto petdeset človeških teles se je sklonilo naprej kakor eno telo, in ko so se spet vzravnavala, je velika galeasa zletela iz luke na pustolovno vožnjo. Z glavnega jambora je vihrala rdeča zastava z zelenim

polmesečem, in s pomola in obale je mnogoglasna truma gledalcev hrupno vzklikala v slovo.

Rezka sapa, ki je pihala iz puščave, je bila danes Lionelova prijateljica; brez nje bi bilo njegovega dela ob veslu najbrže hitro konec. Kakor drugi sužnji, je bil nag prikovan na klop, samo olednik je imel na sebi. Njegovo mesto je bilo čisto spredaj na desni, tik ob srednjem hodniku, in še preden je galeasa preplula kratko pot od pomola do otoka, se mu je bil častnikov bič že nekajkrat opletel okrog belih ramen. Nihče se ni menil za njegove kričke. Da se ne bi izpostavil novim udarcem, se je z vso moč upiral v veslo, in ko so pripluli do Penona, mu je znoj že čurkoma dir po telesu, in srce mu je glasno udarjalo ob rebra. Čutil je, da ne bo dolgo kos naporu. V tem spoznanju je bila najhujša muka; že zdaj se je videl izročene vsem strahotam, ki morajo neogibno priti, ko obnemore.

Ko je bil pa Penon dosežen in sapa pokazala vso svojo moč, je Sakr el Bahr, ki je pod Asadovim poveljstvom vodil ladjo, zapovedal, naj razpno na jamborih velikanska latinska jadra. Veslanje so ustavili, in sužnji so pošiljali v nebo zahvalne molitve za ta odlog; mogli so se oddahniti v svojih verigah, med tem ko je galeasa pod pritiskom jader s podvojeno hitrostjo drevila naprej.

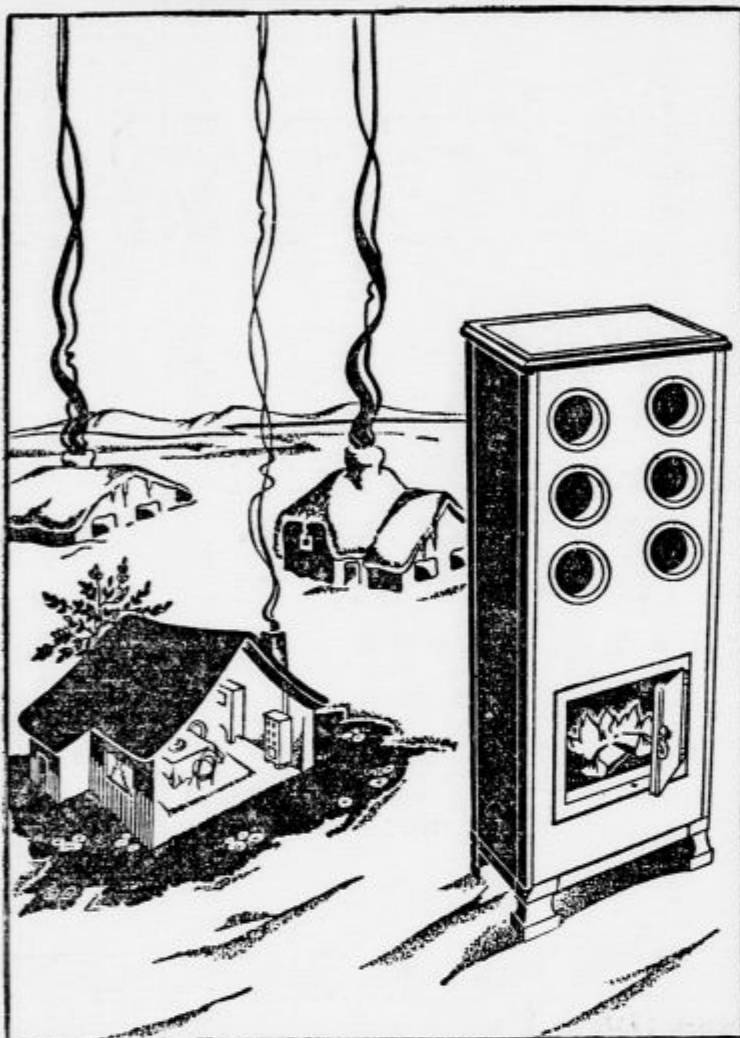
Na prostornem kljunu, ki se je iztekal v jekleno bojno ostrogo in je bil na vsaki strani oborožen z majhnim topom, so polegali gusarji in čakali spopada. Smeje se in klepetaje so v gručah žle-

li ob visoki ograji. Nekateri so šivali in si popravljali oblačila, drugi so snajžili orožje in opravili. Zagorel mladenič je brenkal na nekakšno godalo in razveseljeval tucat krvoločnih pretepačev s otožno ljubezensko pesmijo.

Gospodica kočna paluba je obsegala veliko kajuto, ki so bila njena dvojna vrata zaprta z debelimi sivilnimi zavesami; na temni rdečini le-teh se je lesketal žarkozeleni polmeseč. Nad kajuto je visela trojica mogočnih svetilk iz zlikanega bronu, okrašenih z zvezdo in polmesečem. Skoraj čez polovico kočne palube je bila razpeta zelena streha. Na blazinah, ki so bile nakopičene pod njo, sta zdaj počivala Asad ed Din in Marzak, med tem ko je Biskain z ostalimi člani paševskega spremstva slonel na sprednjem koncu kočice, neposredno nad veslaškimi klopki ob pozlačeni ograji.

Na levi strani ob ograji je samotno štrlela Sakr el Bahrava visoka postava v kaftanu in turbanu iz srebrnega brokata. Gusarjev pogled je zamišljeno blodil nad izginjajočim Alžirjem sem ter tja. Asad ga je ves čas molče opazoval izpod košatih obrvi. Nato ga je poklical k sebi. Gusar je spoštljivo stopil pred vladarja. Paša ga je nekaj trenutkov resno ogledoval, med tem ko je poigraval na Marzakovem lepem obrazu potuhnen, hudoben nasmeh.

»Nikar ne misli, Sakr el Bahr,« je nazadnje rekel Asad, »da se zaradi snočnih dogodkov srdim nate ali da je v njih edini vzrok mojega današnjega sklepa.

VEDNO JE POMLAD
V HIŠI, KJER SE KURI Z
ZEPHIR — PEČMI

Zahtevajte brezplačni prospekt od:

tovarne „ZEPHIR“ d.d. Subotica

Samoprodaja za:

Ljubljana: Venčeslav Breznik;
Celje: D. Rakusch;
Maribor: Pinter & Lenard.ZA JESEN-
ANGLEŠKO,
ČEŠKO
SUKNO!

Dobra vožnja s...

Champion svečicami!

Glavno zastopstvo in skladišče Robert Weinberger, Zagreb,
Gundulićeva ulica 16.

Po zelo nizki ceni! Ceniki franko!

TRIBUNA: F. BATJEL, LJUBLJANA, Karlovačka cesta 4,
Podružnica: Maribor, Aleksandrova cesta 28.

Koncem septembra

OTVORITEV

nove manufakturne trgovine za damsko in moško modo

LONČAR — RAŠKA — STARE

LJUBLJANA, Franciškovska 3

blišeje
eno. in večbarvne
JUGOGRAFIKA • SV. PETRA NASIP 23

BOTOT

Peneča

odgovarja

ker je zelo ekonomična v potrošnji.
D. PECHMAJOU & CIE, ZEMUN

IKARUS

BEOGRAD, Knežine Ljubice 30a/II-7

VIZIRA POTNE LISTE

po vseh poslaništvih in jih vrača v 24 urah po povzetju;

DAJE INFORMACIJE

o vseh beograjskih firmah in poslih;

INTERVENIRA

po vseh beograjskih uradih in ministrstvih;

PREVZEMA OGLASE

za vse beograjske, domače in inozemske liste po originalnih cenah.

7033

ZAGREB, NIKOLIĆEVA 10

Trgovci s podeželja!

Večja količina moških klobukov se proda po znatno nižjih cenah

MIRKO BOGATAJ,
Ljubljana, Stari trg 14.
7011

S. D. 1774/37

VSE LETO

imate lahko

SLADKI MOŠT

ako ga konservirate

z NIPAKOMBINOM A/IL

NIPAKOMBIN A/IL je

enostavno, zanesljivo in neškodljivo sredstvo.

Navodila daje Vam

„Radiosan“ — Zagreb,

Dukljanska ulica br. 1

Uporaba dovoljena po ministristvu narodnega zdravja in socialne politike.

Natakarico

(jedilonošo) sprejme prvovrstna gostilna v Zagrebu. Biti mora marljiva, prijetne zunanosti. Potrebno znanje nemščine ali kakkega drugega jezika. Ponudbe s priložno fotografijo in referenc pod 47411 na Publicitas, Zagreb, Illica 9. 7041

POZNANI SALVAT-čaj
zopet žolčne kamne
in bolezi žolčnega
mehurja dobiti pri
glavem zastopniku:
lekarni pri Sv. IVANU,
Zagreb, Kaptol št. 17
Prospekte o zdravljenju
pošiljamo zaštom.
Ogl. reg. S. br. 27870

NOVOST!

Iščemo SREZKE ZASTOPNIKE za Dravsko banovino za prodajo brezkonkurenčnega izdelka. — Z lahkoto možno zaslužiti Din 5.000 mesečno. Ponudbe na oglasni oddelek »Jutra« v Mariboru pod »Kapital 2.000.—«.

Diplomiranega inženjerja

z večletno prakso, izkušenega strokovnjaka, ne izpod 30 let, sprejme za čimprejšnjo nastop livarna železa in obdelovalnica kovin. Lastnoročne ponudbe z navedbo prejšnjega delovanja, z zahtevami glede plače, referencami, opisom življenja, kakor tudi s prepisi izpričeval prejšnjega zaposlenja in slike na Vojvodjansku Livnico d.d., Novi Sad. 7017

Ob vsaki priliki — se spomnite

da so „Jutrovi“ „Mali ognji“ v Sloveniji najuspešnejša, najcenejša in najhitrejša posredovalnica za službe vseh vrst, za prodajo in nakup vseh stvari, za nepremičninske, lokalne, podjetja, kapitalne, investitve in za vse drugo

Iščem kompanjona

za zgraditev nove tovarne za izdelovanje vsakovrstne opeke. Tovarna se bo gradila v bližini mesta Celja. — Ponudbe na podružnico »Jutra« v Celju pod: »1938«.

Stavbeni material

izolacije vseh vrst, heraklith, keramika, šamot, mavec, celi, beli cement, se kupi najceneje pri

„Material“ Ljubljana,
Tyrševa 36 a

POZOR!

Manufakturna trgovina

B. MAKAR

Ljubljana, Kolodvorska 24

Razprodaja veliko količino OSTANKOV moških in damskih štofov. — Ista Vas vabi na neobvezen ogled.

Otvoril sem novozgrajeno

Železolivarno

»St. Vidu nad Ljubljano (za tovarno Stora). Tramvajsko postajališče Trata. Sprejemam vsa v to stroko spadajoča dela. Postrežba točna in solidna. Kupim staro lito železo. — Za cenjena naročila se toplo priporoča.

FRANC SMOLE

KOVINOLIVARNA — TRATA 18

p. št. Vid nad Ljubljano

7045

BISER peč za vsako kuhinjo
FEROLIM - VINHOVCI

V malo industrijsko podjetje se SPREJME

knjigovodja-korespondent

spособen dvostavnega kartotečnega knjigovodstva, slovenske, srbohrvatske in nemške korespondence. Prednost imajo mladi absolventi dvorazredne trg. šole ali akademije, ki posedujejo 20 do 30 tisoč dinarjev v gotovini ali knjižnicah za kavčijo. Izčrpe ponudbe je poslati pod šifro »Pisarniški poslovodja« na oglasni oddelek »Jutra«.

ZAHVALA

Vsem, ki ste z nami sočustvovali in nas tolažili ob nenadomestljivi izgubi našega ljubljenežnega očeta, soproga itd. gospoda

MIHE HAFNERJA

ga obsul s cvetjem, počastili na katerikoli način njegov spomin, in vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremlili na njegovi poslednji poti — naša prisrčna zahvala.

Posebno se še zahvaljujemo gosp. zdravniku Dr. Fr. Cibru za njegovo požrtvovalnost, ker je bil pripravljen ob vsaki uri lajšati mu trpljenje.

Družine HAFNER, SLAMIČ, DOKTORIČ.